

hvor den kan reorganisere sig. Det er nu min Overbevisning — jeg kunde jo ganske vist tage feil — men det er nu engang min Overbevisning, at, hvis vi igjen faae Krig — og Freden, mine Herrer, har man jo ikke længer, end Ens Nabo vil — vil Angrebet gjælde Sjælland og tilsidst Kjøbenhavn. I Sjælland og Fyn erobrer man ikke Danmark, om man end besætter dem nok saa tidt. Derom giver Historien os fuldvægtige Vidnesbyrd, det er ikke saa længe siden, vi have Vidnesbyrd derom, det er jo fra vor egen Tid. Men Sjælland og Fyn erobres efter min Overbevisning lettest og bedst her paa Sjælland og maasse desværre tilsidst her i Kjøbenhavn. Har en Fjende bemægtiget sig Kjøbenhavn, der jo foruden at være Regjeringens Sæde ogsaa indeholder det Væsentligste af Alt, hvad Nationen besidder, saa vil efter min fulde Mening ethvert kraftigt Forsvar være brudt, selv om vi maatte have en kampdygtig Arme staaende et eller andet Sted ude i Landet, og selv om vi maatte have en Flaadeafdeling i vore Farvande, der endnu maatte være i kampdygtig Stand. Seg er endvidere enig med Lovforslaget i, at vi bør anlægge Batterier til Beskyttelse af Havnene her paa Sjælland, og jeg er fuldtud enig i, at vi bør anvende saa store Beløb, som vi nogenlunde kunne overkomme, til Udvidelse af vor Flaade. Ligesaa stor Pris som jeg sætter paa, at vi faae Lillugtssteder for vor Hær i et besættet Kjøbenhavn og andre besættede Punkter, ligesaa stor Pris sætter jeg paa, at vi indrette et besættet Lillugtssted i Agersøfjord for vor Flaade. Naar jeg ikke i alle Punkter kan være enig med Lovforslaget, er det nærmest, fordi det efter min Mening forbrer en altfor lang Arrække, indenfor hvilken de foreslaaede Foranstaltninger skulle tilveiebringes. Det er jo en Arrække af 12 Aar. Det er efter min Mening en meget lang Arrække, og jeg kunde ønske, at det kunde ske i en kortere Tid f. Ex. indenfor et Tidsrum af 8 Aar. Besætningen nebe ved Agersøfjord skal jo efter Planen først paabegyndes 1889—90. Seg kunde nu ønske, at den blev paabegyndt noget tidligere, saa at den kunde være færdig samtidig med Kjøbenhavns Søbesætning, der jo er projekteret at skulle bygges i 7 Aar. Naar Kjøbenhavns Søbesætning er fuldført, er vor hele Flaade ikke længer bunden ved Kjøbenhavn, men saa burde efter min Mening ogsaa Flaadestationen i Store Belt være færdig. Seg kan vel forstaa, at der kan være tekniske Vanskeligheder i veien for at bygge f. Ex. det store Fort paa Middelfrunden i en kortere Tid end 6 a 7 Aar. Seg kan godt forstaa, at der maa have en længere Tid for at fuldføre saa stort et Arbejde, men jeg kan ikke indse, at der kan være tekniske Vanskeligheder ved, at vi begynde nogle Aar tidligere paa Besætningerne ved Agersøfjord, saa at de, som sagt, kunne være færdige

samtidig med, at Kjøbenhavns Søbesætning er færdig. Hvad nu Pengespørgsmaalet angaar, kan jeg ikke se, at det frembyder særlige Vanskeligheder. Skulde dette alligevel være Tilfældet — man kunde jo tænke sig, at Indtægterne ikke indgik saa rigelig i den kommende Tid, som man havde ventet — er det jo slet ikke vanskeligt for os at optage et Laan. Seg vilde anse det for aldeles rigtigt og for meget fornuftigt, om vi i Fredens Dage optog et Laan til saadanne ekstraordinære Foranstaltninger som dem, der omhandles i dette Lovforslag. I Fredens Dage kan man altid lettere komme afsted med at optage Laan, end naar en Krig er isærb med at udbryde. For mig staaer det, som om det under alle Omstændigheder vilde være det Rigtigste, at vi optog et Laan til Dækning af en Del af disse Omkostninger. Hvorfor skal den nulevende Generation ene bære alle disse Omkostninger? Den kommende Generation kan meget godt tage Del i at bære de Byrder, som disse ekstraordinære Foranstaltninger paalægger Staten. Men skulde det blive nødvendigt alligevel, at vi skulde trænge til nye Skattepaalæg, da skal jeg ligesom det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Blom) ingenlunde vige tilbage derfor. Seg skal være villig til at paatage mig de Skatter, som maatte være en nødvendig Følge af det, der forlanges i nærværende Lovforslag. Ja, jeg vil i den Henseende kunne gaa meget vidt. Seg har tilladt mig ved en tidligere Leilighed i 1876 at udtale det i denne Sal, og jeg skal gjøre det igjen. Seg vil, hvis det behøves, være med til at gaa ind paa en Indkomsskat, ja jeg vil være med til, hvis det er nødvendigt, at gaa ind paa en moderat Skat baade paa Formue og Indtægt. — Seg havde tænkt, at jeg vilde have gjort nogle Bemærkninger angaaende, hvad det 2det ærede kongevalgte Medlem (Nåsing) udtalte forleden Dag. Men da han ikke er tilstede, skal jeg ikke videre komme ind derpaa. Seg skal dog blot sige, at jeg deler den Mening, som er udtalt fra flere Sider, at Konklusionen af de Præmisseser, han oprullede for os i Begyndelsen af sin første Tale, maatte være, at han Intet, slet Intet vilde have gjort. Vi have jo senere, i Slutningen af samme Tale, hørt, at det ikke har været hans Mening; han synes jo at være villig til at gaa ind paa at forstærke vor Flaade, han er jo villig til at gaa ind paa at holde en ordentlig god Hær, og han vil være med til at besætte Kjøbenhavn mod Søfiden. Seg maa vel altsaa have taget feil i min Opsfattelse. I Anledning af, hvad et andet æret Medlem, som udtalte sig igaar, sagde, vil jeg tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger; de gjælde det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Johannsen). Han holdt igaar et Foredrag, hvori han udtalte sig som fuldstændig Afsvæbningsmand; han mente, at vi skulde blot sørge for at fremme almindelig Oplysning og udvikle vort